

OSTEN

Der Dorfplatz, ein Zentrum für Begegnungen

Feierliche Einweihung des Kirchplatzes in Biwer

Am Donnerstag Nachmittag wurde in Biwer der restaurierte Kirchplatz feierlich eingeweiht. Der Bürgermeister der Gemeinde Biwer, Nicolas Soisson, konnte zu dieser Gelegenheit neben vielen Einwohnern, der „Musel vun der Gemeng Biwer“, die die Einweihung festlich umrahmte, der Feuerwehr, den Schöffen und Räten der Gemeinde Biwer zahlreiche Ehrengäste begrüßen. Neben den Deputierten Marie-Josée Meyers-Frank, Nicolas Strotz und Lucien Clement, waren auch Distriktskommissar Jean-Pierre Sinner sowie Minister Fernand Boden, dem von Joëlle Weis ein Blumenstrauß überreicht wurde, der Einladung gefolgt. Auch waren etliche Vertreter der Nachbargemeinden anwesend.

Ein Teil der Ehrengäste, unter ihnen Minister Fernand Boden

Bei seiner Rede bedankte sich Nicolas Soisson zuerst bei allen, die an der Verwirklichung beteiligt waren.

Neben dem restaurierten Bahnhofplatz in Wecker sei der Kirchplatz in Biwer ein weiteres großes Projekt gewesen, das der noch amtierende Gemeinderat realisierte. Der Ursprung der Restaurierung sei im Gemeindeentwicklungsplan zu suchen, und das Ziel sei es gewesen, im Kirchplatz das Zentrum für Begegnungen aller Einwohner der Gemeinde zu sehen, nicht ohne die Erhaltung des Dorfcharakters zu berücksichtigen. Die Straßen, die viel zu breit und zu gefährlich waren, wurden verengt, der Platz wurde vergrößert, die umliegenden Straßen am Breil, Kierchestross, Millescheck und om Knapp wurden renoviert, alle Strom- und Telephonmasten wurden durch unterirdische Leitungen ersetzt und es wurde ein Brunnen installiert, der den Dorfcharakter noch betonen soll. Um das ländliche Bild zu vervollständigen, wurden zahlreiche Grünzonen sowie Sitzbänke installiert. Auch wurden elf Parkplätze installiert.

Pater Pauly, der den erkrankten Pfarrer Paul Emeringer ersetzt, segnete anschließend den Kirchplatz.

Nach einem Rundgang durch die renovierten Straßen lud die Gemeinde zu einem Ehrenwein in den Gemeindesaal ein. V.M.

Die Bauarbeiten, die im Februar 1997 begannen, waren im Juni 1998

Der renovierte Kirchplatz

(Photos: Viviane Morris)

NOTIZBLOCK

Haller. – Gottesdienstschriftverdnung. Mar Sonndeg, ém 10.30 Auer, Houmass.

Meechtem. – Gymnastik. D'Fraen a Mammen organisieren vum 8. November un all Méindieg vun 20 bis 21 Auer an der Sportshal (11, rue de l'Eglise) Gymnastik fir all Alter. Renseignementen a umelle iwwer den Tel. 75 02 77.

Mertert. – Monatsmarkt. Am Mittwoch, dem 3. November, ist von 8 bis 18 Uhr Markt in Mertert.

Mondorf-les-Bains. – Excursions en bus. Au cours du mois de novembre, le Syndicat d'initiative organise dans le cadre de l'animation touristique quatre excursions en bus. Le jeudi 4 novembre, visite du musée rurale à Pepange; le jeudi le 11 novembre, visite de la fromagerie, de la ferme à Berdorf et de la ville d'Echternach; le jeudi 18 novembre, visite de la «Maison du parc» à Esch/Sûre; le jeudi 25 novembre, visite de la cristallerie à Wadgassen et de la ville de Merzig. Les départs auront lieu à 14 heures avenue François Clement à côté du restaurant-pizzeria Vitali et à 14.05 heures près du couvent Ste-Elisabeth. Les excursions seront commentées par Irène Kohner-Lommel, animatrice touristique. Frais de participation: 350 F. Les inscriptions se font au bureau du Syndicat d'initiative ou à l'Info-Point du Centre thermal et de santé.

Befort. – D'Amiperas-Sektion Befort inviteert hir Memberen op d'Porte ouverte, déi e Mettwoch, den 3. November, vu 14.30 Auer un am Kummelsbau ass. D'„Journée du grand âge“ ass e Sonndeg, de 14. November, am „Hôtel Meyer“.

Amiperas

L.R. – Mir ginn duerch eise Schoul-System vu 6 Jor u gewinnt, mat zwou grousse Friemproochen emzegeen, an zwar mam Däitschen a Franséischen. E ganz groussen Deel vun äs kritt och vun 12 Jor u Kontakt mam Engleschen. Dat ass fir äs e groussen Avantage um Gebitt vun de Sprooch, a mir sinn déi eenzeg EU-Europäer, déi sech deen „Luxus“ leesche kennen, sollen... a mussen! Mir Létzebuerguer gi fir déi Sprooch-Situatioun vun e selleche Leit aus dem Ausland bennet, a mir därfen em Gottesbiddessell net (noch nach) doru fréckle goen.

Wa mir an deem Streech da vun der Schreibweis fir eis Sprooch schwätzen, komme mir verständnegerweis net derlaantscht, fir un déi vill „friem“ Wieder dezen, déi et ganz normal an eiser Sprooch gëtt, apaart dei däitsch an déi franséisch. Dogéint huet jo och keen eppes, soulang net muttwéilles eiser gewusseener a gestackter Ausdréck domat futti gemaach ginn: schnell/sei-oft/dacks-inwendig/bannendran- andauernd/an engem Steck- Glatais/Glétz-ausserhalb/ baust... kuckt an eisem Heft „Grieg a rout Léschten“, dat Dii nach émmer kénnt iwer Telephon bestellen (470-612), do fannst Dir honnerte vu Beispiller.

Mir hunn net némmer däitsch Ausdréck an eiser Sprooch, mä natierlech och - an dat ee Glück! - franséischer, grad ewei englescher, italiéniescher, vull anerer. Mä hei stellt sech dacks d'Fro, wéi mir déi da sellen am Létzebuergesch schreiwen. Do schéngt mir d'Antwort ganz einfach: Schreift se esou wéi an deer Sprooch, aus deer se kommen, a fäerdeg. Domat kritt d'Létzebuergesch am Geschriwwenenne Gesicht, dat bei deen „Germano-Roman-Mix“ pass, dee mir schwätzen, an nach eng Kéier: dat deet eiser Sprooch gauer a glat net wéi. An désem Fall blefft e Cadeau e Cadeau, an et gët keen „Kado“ draus, well soss mussé mir och aus der Equipe eng „Ekipp“ maachen, aus dem Boulevard en „Bullwar“, aus engem Pneu en „Pno“, aus dem Container en „Kontéiner“, aus dem Computer en „Kompiuter“ oder „merci“ konsequenterweise „merssi“ schreiwen, an aus dem Caissier e Fuesbok a la „Keesjee“ maachen Kéis! Solle mir dann och nach aus Spaghettiello „Schbagette“ kniwwelen, oder missen der koppege „Kurasch“ fir eppes knätzelen, dat de Brecht am Däitsche klappt a klor („Mutter Courage“) geschriwwen huet. Ennert den Stréch heescht dat zu gudder Lescht ganz däitlich: Wann e friemi Wuert an eiser Sprooch grad esou wéi a senger Stack-Sprooch geschwat gëtt, da bleift et och am Létzebuergesch dor stoen. Wann et sech an der Aussprooch hei bei äs vil geänner huet, da kann een et roueg mat sengem létzebuergesch „Gesicht“ schreiwen (jeton/Stong - beefsteak/Büffdeck - arbitre/ Abitter...).

Den Antoine Meyer war Mathematiker; dat enzegte Bild, dat mir vun him kennen, ass en Tableau aus der Lecker Universität, wou de Professor Meyer fir seng Dichtegkeet héich respektéiert ginn ass. De Rodange hat 1829 zwee Jor,

dicks an de Lentz sinn nach I-Butze gewiescht; „d'Mumm Seiss“ ass ronn 30 Jor an de „Reenert“ 43 Jor méi jonk wei dem Meyer säi „Schréck op de Létzebuerguer Parnassus“... ganz bestimmt hat hien domat och anere Leit Courage gemaach, fir eppes an eiser Sprooch zu schreiwen an erausgezogn. (Diedenhoven, Gangler asw.) ; eis Jeeér gifte soen, wie wier den „Unzéckert“ vum geschriwwene Létzebuergesch. Vlächtné kennet e Litteraturhistoriker vum Talent a Format vum Professor Roger Müller er-aufzannen, ob de Michel Lentz, de Bäckesch-Jong aus deerselwechter Gaass, de Meyer op ier-gendeng Maneier kann huet... wie weess? Op jidfer Fall sinn den Dicks (vum Knudler), de Lentz an de Meyer ganz klar Nopeschjunge gewiescht; ouer deemé éischté säi Papp (Ignace de la Fontaine) war e ganz décken Här, deem zweete säin ass Bäcker gewiescht, an dem Meyer säin huet bestimmt deenen aneren zwein hir Schong ersielt. Mir wollten op jidfer Fall, fir déi 170 Jor vum éischté Buch an eiser Sprooch, mat eisem Merci a Respekt un den „Anton Meyer erenneren... esou wéi Ár Actioun-Létzebuergesch dat, zesumme mat einer Post, ewell 1979 mat dem Timber gemaach huet, deen Dir an déser KLACK gesitt.

AL – Elo, wou eis Schreibweis heich-offiziell festgelegt a geschriwwen ginn ass, kénnt ee roueg drun denken, och de Computer a seng enorm Meiglechkeete mat op dat Gebitt ze zeien. Mir wessen, dat vull méi séier, a vun allem méi belleg gesot ass ewei an Praxis emgesat. Et ass nun emol eng spezialisiert Spezialistesaach, an et kascht eng zollitt Staang Geld ... mä da losst emol eng Grimmel iwverleeren a vun allem vergläichen: Wat kaschten aer Saache fir d'Kultur a fir de Sport, wou d'Milliounen mat den Honerten dra gestach ginn, a wougeint Ar Actioun-Létzebuergesch bestemmt naischt huet... mä mi gr just e besse queesch, wa fir eis Sprooch ze vull kneckeg op den Dibbelche gekuckt gëtt. Ganz bestimmt op d' Kaschte vun eiser Identität an eise Kanner hirem Patrimoine!

Mir sinn et gewinnt, zénter 1971 fir eis Sprooch praktesch heeschten ze goen: mir loessen ais et och

Korrekturprogramm!

gafalen, fir si, vun desem oder deem egal wat fir iesszelg Gemengtheeten an d'Kapp gehaft ze kréien: mir hu mat eiser Actioun over an 29 Jor esou vill erreicht, datt e vun enger Generation miel al eis Sproochsituation net mei giff eremkennen!

Wa mir als elo konsequent bleiwen, wou och d'Aarbechte fir dei geplante Dictionnaire vum Létzebuergesch ferm am Gaang sinn, da giff e Korrekturprogramm fir eis Orthographie eng „Bomm“ ginn, fir wissenschaftlech, schrifstellerlech, schoulmeisseeg, pressemeisseeg a privat Schreiwerien.

Wier dat net eng zerguttstert Saach, fir d'Klensch zu Bréissel“ ze drecken, d'Madame Viviane Reding misst, als freieren „Rapporteur“ vun eisem Sproochgesetz (1984), dach dat néidegt Versteedemech dofir hunn „Da loosst mer emol geien“, sot de Spillmann. An naischt fir ongut.

Mir sinn et gewinnt, zénter 1971 fir eis Sprooch praktesch heeschten ze goen: mir loessen ais et och

Eis Sprooch um DNR • 102,9 an 104,2

Vu meindes bis freides, all Dag muers um 9.20 Auer

eng Minut fir eis Sprooch, Ár Sprooch! Iddien, Kritik, Froen a Virschléi

Gréiwemaacher

Parzeläinspoppen an Teddybiere, fir sech dran ze verléiwen

Déi schéin Ausstellung an der Kellerei Bernard-Massard as nach bis den 31. Oktober op

Mat ganz vill Léift gemaach sin dei schéi Parzeläinspoppen an Teddybiere, déi d'Sonja Andring an d'Renéé Hutmacher nach haut a mar an der Kellerei Bernard-Massard zu Greiwemaacher aussstellen

(Photo: Jos Schroeder)

Enner deenen zwielef Parzeläinspoppe vum Sonja Andring kann een zum Beispill Wäigeschter begéinen, an déi eelef Meechterwérker vum Renée Hutmacher waarde mat klängvollen Nimm op. Swenna, Kayla...

Jee, et si Poppen a Petze, fir sech dran ze verléiwen, déi ee bewonere kann. A jiddereen, deen de Wee an d'Kellerei Bernard-Massard fennt, waert och wuel vun deene schéine Kleeder schwätzen, déi mat Goût gemaach sin a vun deene léiwe Gesichter, déi eppes ausdrécken. Wann ean dann nach seet, datt och den Décor immens gutt passt, da versteet een, datt de Responsable vum „Service touristique“ vun der Kellerei Bernard-Massard zu Greiwemaacher aussstellen...

D'Ausstellung „Parzeläinspoppen an Teddybiere“ ass, wéi gespot, nach haut a muer op, all Kéier tescht 14.30 an 18.30 Auer.

m.h.

Hutmacher si richteg Perséinlechkeete mat Nimm ewéi „De Féscher - Henry Miller - Tristan - Isolde - Den Architekt - De Wenzel“ (hien daer op der Musel net feelen) - de Päter Emile - „Wáschfra“ an nach vill aner. An déi 31 Biere vum Sonja Andring stün de „Pupa-Petzen“ an naischt no. Do „liewen“ de Sherlock Holmes, de Bacchus (och hien huet eppes op der Musel ze sien), eng Waïkinigin, e Museljong an de Clown Coco, fir emol nemmen dei ervirzehiewen.

Grevenmacher

Antoine Thewes, der in Grevenmacher geboren wurde und heute im dortigen Altersheim seinen Lebensabend verbringt, feierte am Donnerstag seinen 90. Geburtstag. Neben den Familienangehörigen zählten Personal und Direktion des Altersheimes ebenso zu den Gratulanten als auch der Grevenmacher Schöfferrat, der mit Bürgermeister Norbert Konter sowie den beiden Schöff Jacques Haas und René Haas anwesend war, um im Namen der Stadt Grevenmacher dem Jubilar die besten Glückwünsche zu überbringen und ein herrliches Blumenarrangement zu überreichen.

j.schr.

Redaktiouen vun déser KLACK:

Lex Roth, Paul Wilmes, Roby Zenner
an de Comité vun der Actioun - Létzebuergesch
Nächst Klack (56): 27.11.1999

Dreck oder Müll?

R.Z. – Gewess, mir schwätzen leíwer vu méi schéinen a propere Saache vun deem Allerlensten, dat et rondrem als gëtt: dem Dreck.

Schonn als Kanner hu mir all gudden Dag vun eiser Mam gesot kritt, mir solle keen Dreck mat an d'Stuff bréngen, den Dreck an d'Dreckschéit geheien, beim Spillen oppassen, datt mir als net ze dreckeg géngé machen, an net we Drecksväle päifen, soss giff et Reen an Dreckswieder.

Natierlech ass och alt emol an engem anere Sénn vun Dreck rieds gaang, deen am Däitsche Schund genannt gëtt, an deem mir am Jéine-schen als „Schont“ begéinen: Wat bréngt déi Zeitung an Dreck (Dreck-sblat)? Wat fir en Dreck bréngs du dann do mat! Déi zwéi Politiker hu sech mat Dreck gehäit... Hautjesdaags hu mir ower mat eisem Gebrauch vum Ausdruck „Dreck“ net méi sennereich vll ze dinn. Da leschten 20 Jor ass aus dem Dreck „Mull“ ginn, a mir hinn eng „Mullabfuhr“, e „Mullsyndikat“, „Sperrmüll“, „Müllemeren/Mültonnen“. De Müll schenkt méi elegant a manner knaschténg wéi den Dreck, dofir sinn eis Dreckscheschen, den Drecksauto, d'Drecksmancher praktesch verschwonne... ma wei heescht et am Sprooch: „Wann den Dreck Mescht gëtt, da leisst hien sech feieren!“ Oder vlächtné „Mull“ nennen.

Kär Moyse Raths,

Dir huet am „RAPPEL“, der Zäitschrëft vun eiser Resistenz an den Deportierte, ewell un Vufank un drop gehal, dat eis Sprooch an deer honorabler Publikatioun nach émmer eng Eiereplatt kritt huet. Déi allermanst Leit wessen ower, datt Dir och jorelaang berufflech bei der Formation vun eise jonne Schoulmeeschteren a Leierinnen eng flaisse an intelligent Aarbecht fir eis geschriwwent Létzebuergesch gelescht huet, datt nach hau an eis Primarschouleng fein „Press“ huet. Eis Prenzkanzler hunn an de 60er Jore bei Ich als hirem Schoulmeeschter eng gutt Partie vun hirem Létzebuergesch matkritt. Dir huet Ich och elo virgeholl, eis Schreibweis am offizielle Organ vun der Resistenz auseinaner ze dinn. Da alles verdéngt eise Resistenz.

Mir vergissen als Actioun-Létzebuergesch ower och eent net: An „Arc“ Bureau vum Conseil national de la résistance, an dem Fortuna-Gebai bei der Gare Kierch, huet 1971 d'Wei vun eiser Actioun-Létzebuergesch eischt, dat war demools guer a glat net esou „evident“, ma hau, wou dat Kéndchen e schéine liewen a maansse Karel ginn ass, welle mir Ár Verdengesch fir eis Sprooch offiziell eraushiewen, an zwar mat der selwer Eiere-Plack vun eiser Actioun, déi mir lech am November feierlich ginn.

Uertschaftsnimm...

AL – Zénter dem leschte Jor stinn all eis Uertschaftsnimm gréng gedrekt neift oder ennert dem „offiziellen“ Numm. Dat ass eng Saach, fir déi eis eis Post an hierer „Editus“ net genuch merci ka sonn... dat huet iwwerhaapt naischt mat anere Stéppelereien ze dinn. Fir „d'Buch 2000“ ass d'Schreibweis nogekuckt ginn, an Ar Actioun-Létzebuergesch huet dat an Rei gemaach. Wann ean dann nach sollte Reklamatiounen do sinn, dat sois dat, a mir beien et riicht. Op jidfer Fall huet elo egal wien d'Méiglechkeet, de letzebuergesch Stack-Numm vun all Uertschaft ze fannen an och richtig te schreiwen... deemno och keng Ausried méi fir déi bekannt „Kueberne“ op Radio an Televisiou. Merci Post a merci „Editus“! Mir si mat iech iwwerzeugt, datt des Actioun vun e gutt Steck ass, fir eis Identität an der Richt ze halen, dir net?